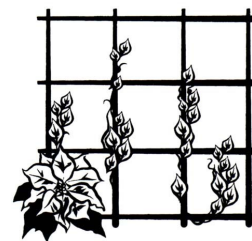

1. Adventná nedeľa C

Pán nech zveľadí a rozhojní vašu vzájomnú lásku i lásku ku všetkým ľuďom. (1 Sol 3,12)

Prvé čítanie

Kniha proroka Jeremiáša 33,14-16

Hľa, blížia sa dni, – hovorí Pán, – keď splním prísľub spásy, ktorý som dal Izraelovmu a Júdovmu domu. V tých dňoch a v tom čase vyklíči z Dávida spravodlivý výhonok, ktorý bude konať právo a spravodlivosť na zemi. V tých dňoch Júda dosiahne spásu a Jeruzalem istotu a budú ho volať: Pán – naša spravodlivosť.

Druhé čítanie

1. list Solúnčanom 3,12 – 4,2

Bratia a sestry, Pán nech zveľadí a rozhojní vašu vzájomnú lásku i lásku ku všetkým ľuďom tak, ako aj my ju máme k vám. Nech posilní vaše srdce, aby vaša svätosť bola bezúhonná pred Bohom, naším Otcom, keď príde náš Pán Ježiš so všetkými svojimi svätými. A tak vás, bratia a sestry, prosíme a napomínáme v Pánu Ježišovi: od nás ste sa naučili, ako máte žiť a páčiť sa Bohu. A vy tak aj žijete. Budte teda ešte dokonalejší! Predsa viete, aké príkazy sme vám dali z moci Pána Ježiša.

Evanjelium

Lukáš 21,25-28.34-36

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Budú znamenia na slnku, mesiaci i hviezdach a na zemi národy plné úzkosti a úľaku z hukotu a vlnobitia mora. Ľudia budú zmierať od strachu a očakávania, čo príde na svet, lebo nebeské mocnosti sa budú triasť. Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať v oblaku a s veľkou mocou a slávou. Keď sa toto začne diať, pozrite, zodvihnite hlavu, lebo sa blíží vaše vykúpenie.

Dávajte pozor, aby vaše srdcia neoťaželi obžerstvom, opilstvom a starosťami o živobytie a aby onen deň nebol vašim osídлом. Lebo ten deň príde na všetkých, ktorí žijú na zemi.

Bedlite celý čas a modlite sa, aby ste pred všetkým tým, čo má prísť, mali sil uniknúť a mohli rovno stáť v prítomnosti Syna človeka."

Na zamyslenie

Advent – začiatok nového cirkevného roka. Prišiel opäť čas na zamyslenie, čas prípravy na Kristov príchod. V centre tejto prípravy je Kristovo prisľúbenie: Prišiel na svet, aby sme už nikdy neboli sami a nemuseli byť odkázaní len sami na seba. Ježiš nás už nikdy neopustí, pokiaľ opäť nepríde v sláve na konci vekov. Táto myšlienka príchodu, Božieho začiatku s nami, ktorý je stále nový, vyjadruje hlavnú výpoveď Adventu. Boh chce s nami, ľuďmi, začať niečo nové, chce začať vždy a vždy niečo nové a to vtedy, keď sa odovzdáme do jeho rúk. Každý Boží začiatok s nami znamená splniť prisľúbenie, ktoré nám dal a každý začiatok človeka s Bohom znamená počúvať a prijať toto prisľúbenie. Toto predstavuje vzájomný živý vzťah, dialóg, ktorý nikdy neprestane. Advent nám dáva príležitosť otvoriť opäť naše oči, aby videli tento Boží vzťah Lásky s nami.

Dnešné časti Sv. písma poukazujú na dôležité skúsenosti človeka a ich dôsledok pre vzťah s Bohom. Hlavné pojmy dnešného evanjelia sú strach a hrôza, ale aj bdelosť, dôvera a spása. Sú to slová, ktoré nám hovoria o skutočnosti, ktorú aj my zakúšame alebo túžobne postrádame. Strach, ktorý sa nás zmocňuje, keď sa nenapĺňajú hodnoty nášho života, keď bolestne prežívame naše neschopnosti, zdesenie, keď hrozí, že živelné sily života a sveta nás premôžu – toto všetko môže zvýšiť našu ostražitosť a povzbudiť nás v tom, že v zdanlivom vzdialení sa Boha od nás je blízko jeho záchrana. Advent nás pozýva k takejto živej odovzdanosti väčšiemu Ty, vo vedomí vlastnej nedokonalosti a ohrozenia života, a to všetko s dôverou, že môžeme ďalej rásť a stávať sa zrelší. To je pravá hodnota toho, čo nazývame spásou.

Len v Bohu je spravodlivosť a istota, o ktorej nám hovorí prvé čítanie. Strach a hrôza nie sú koncom, ale sú predzvestovateľmi spásy a vyslobodenia, ktoré Boh prisľubuje ľuďom znova a znova v každom čase. Advent predstavuje tiež vydržať napätie, ktoré vzniká pri odovzdávaní sa do Božích rúk. Keď si uvedomíme, že sme zahrabaní medzi vecami, ktoré nás zotročujú a prinášajú so sebou strach, a keď sa nevieme oslobodiť od zlých duchov, ktorých sami privolávame, tak potom by Advent mohol predstavovať začiatok spásonosného procesu – začiatok záchranu pred hrozbou sveta a tak nás priviesť k tej skutočnosti, v ktorej je prítomný Boh, a ktorá je nám prisľubovaná ako deň spásy, a ktorá nikdy nepominie. Advent nás posilňuje spomienkou na už uskutočnenú spásu v hroznej, ťažkej minulosti. V Advente očakávame prisľúbenú konečnú spásu, ktorá prichádza práve vďaka Ježišovi, ktorý zostáva uprostred toho všetkého pominuteľného verný a spoľahlivý, a ktorý svojou láskou všetko znáša, nesie a preniká.

"Boh neplní všetky naše túžby, ale všetky svoje prisľúbenia." (Dietrich Bonhoeffer)